

Eşler birbirine hayırda tâbi olmalı

Sevgi Hanım: “Eşler birbirlerine hangi noktalarda tâbi olmalıdır?”

İnsanlar hatasız olmazlar.

Sevginin ise gözü kördür.

Sevdiğimizi hatasız kabul ederiz.

Oysa bu kabullenişle ona haksızlık etmiş oluruz.

Çünkü bu kabulleniş, hata yaptığında affetmeyeceğimiz manasını taşır.

Bu ise, ona karşı haksızlıktır.

Öyleyse, sevdiğimizi hatasız kabul etmemeliyiz. Allah'ın affettiği ve affi tavsiye ettiği yerde biz ileri gider, hatasını anladığı ve özür dilediği halde onu mahkûm edersek ona zulmetmiş oluruz. İnsanları affetmesini bilmeliyiz ve affi çok sık uygulamalıyız.

Bilhassa eşler birbirlerini çok sık affetmeliler. Birbirlerinin her hatasını yüzüne vurmamalılar, barış yolunu kapamamalılar. Birbirlerinin takvasını ve Allah korkusunu örnek almalı ve tabi olmalı.

Birbirlerinin dine olan bağlılığını, güzel ahlâkını, tatlı huylarını, iç güzelliğini takdir, tasvip ve taklit etmeliler.

Eşler arasındaki gayet esaslı sevgi, şiddetli ilgi ve özgün alâka yalnız dünya hayatının ihtiyacından ileri gelmiyor.

Bir kadın kocasına yalnız dünya hayatıyla ilgili bir eş değildir.

Kadın kocasının ebedî hayatta dahî eşidir, hayat arkadaşısıdır.

Üstad Saîd Nursî'ye göre, kadın mademki ebedî hayatta dahi kocasının hayat arkadaşısıdır.

Öyleyse, ebedî arkadaşı ve daimî dostu olan eşinin nazarından başka, başkasının nazarını kendi güzelliklerine celp etmemeli; süresiz hayat arkadaşını darıltmamalı, onu kıskandırmamalıdır.

Madem mü'min olan eşinin, iman sırrına binaen onun ile alâkası yalnız dünya hayatına özgü ve yalnız güzellik vaktine mahsus, geçici bir sevgi değil; ebedî hayatta da devam eden bir hayat arkadaşlığı kurmaya dayalı, esaslı ve ciddî bir muhabbet ve saygıdır. Hem yalnız gençliğinde ve güzellik vaktinde değil, ihtiyarlık ve çirkinlik vaktinde dahi ciddî hürmet ve muhabbete ihtiyaç var.

Elbette ona mukabil kadın da, kendi güzelliklerini yalnız eşinin nazarına özgü kılmalı ve sevgisini yalnız beyine bağlamalıdır. Eşinin kusurlarını da asla büyütmemeli,

affetmelidir.

Bedüzzaman'a göre, kadınının dînî bağlılığına bakıp taklit eden ve eşini ebedî hayatta kaybetmemek için haramlardan uzak duran erkek, büyük mutluluk içindedir.

Kocasının dinine olan hürmetine bakıp da, "Ebedî arkadaşımı kaybetmeyeyim" diye takvaya giren, Allah korkusunu iliklerine kadar duyarak haramlardan uzak duran kadın da bahtiyardır.

Saliha kadınını ebedî kaybettirecek derecede ahlâksızlıklara giren, dünyayı âhirete tercih eden ve kötülüklerden geri adım atmayan erkek, sadece kendisine yazık eder. Allah korkusu taşıyan ve haramlardan uzak duran kocasını kendisine örnek almayan kadın da kendisine yazık etmiş olur.

Eğer iki eş, karşılıklı olarak birbirlerini güzel ahlâk ve Allah korkusu noktasında, fitneden ve kötülüklerden uzak durması noktasında taklit ederlerse ne mutlu!

Yok; birbirinin fiskını ve sefahetini taklit eder ve birbirini ateşe atarlarsa birbirlerine yazık etmiş olurlar.

Bir ailenin mutluluğu ve huzuru, eşler arasında karşılıklı emniyet, güven, samimî hürmet ve içten sevgi ile devam eder.1

Dipnot:

1- Lem'alar, s. 257.